

Stan i struktura demograficzna ludności oraz liczba budynków i mieszkań w województwie wielkopolskim – wyniki ostateczne NSP 2021

27.09.2022 r.

↑ **1,7%**

Wzrost liczby ludności w porównaniu z wynikami NSP 2011

↑ **17,7%**

Wzrost liczby mieszkań w porównaniu z wynikami NSP 2011

Według ostatecznych wyników Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2021 populacja w województwie wielkopolskim liczyła 3504,6 tys. osób. W porównaniu z wynikami spisu z 2011 r. liczba ludności zwiększyła się tu o 1,7%. Na terenie województwa zlokalizowanych było 1311,6 tys. mieszkań, tj. o 17,7% więcej w porównaniu ze spisem z 2011 r.

Stan i struktura demograficzna ludności

Zgodnie z wynikami Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań liczba ludności w województwie wielkopolskim, według stanu na 31 marca 2021 r., wynosiła 3504,6 tys. osób, co w skali kraju stanowiło 9,2%. W ciągu dekady liczba ta zwiększyła się o 57,1 tys., tj. o 1,7%, przy czym wzrost populacji dotyczył przede wszystkim obszarów wiejskich. W porównaniu z wynikami NSP 2011 na wsi przybyło 98,1 tys. mieszkańców (wzrost o 6,4%), podczas gdy w miastach stan ludności zmniejszył się o 40,9 tys. osób (spadek o 2,1%).

Liczba ludności województwa w ciągu dekady zwiększyła się o 1,7%

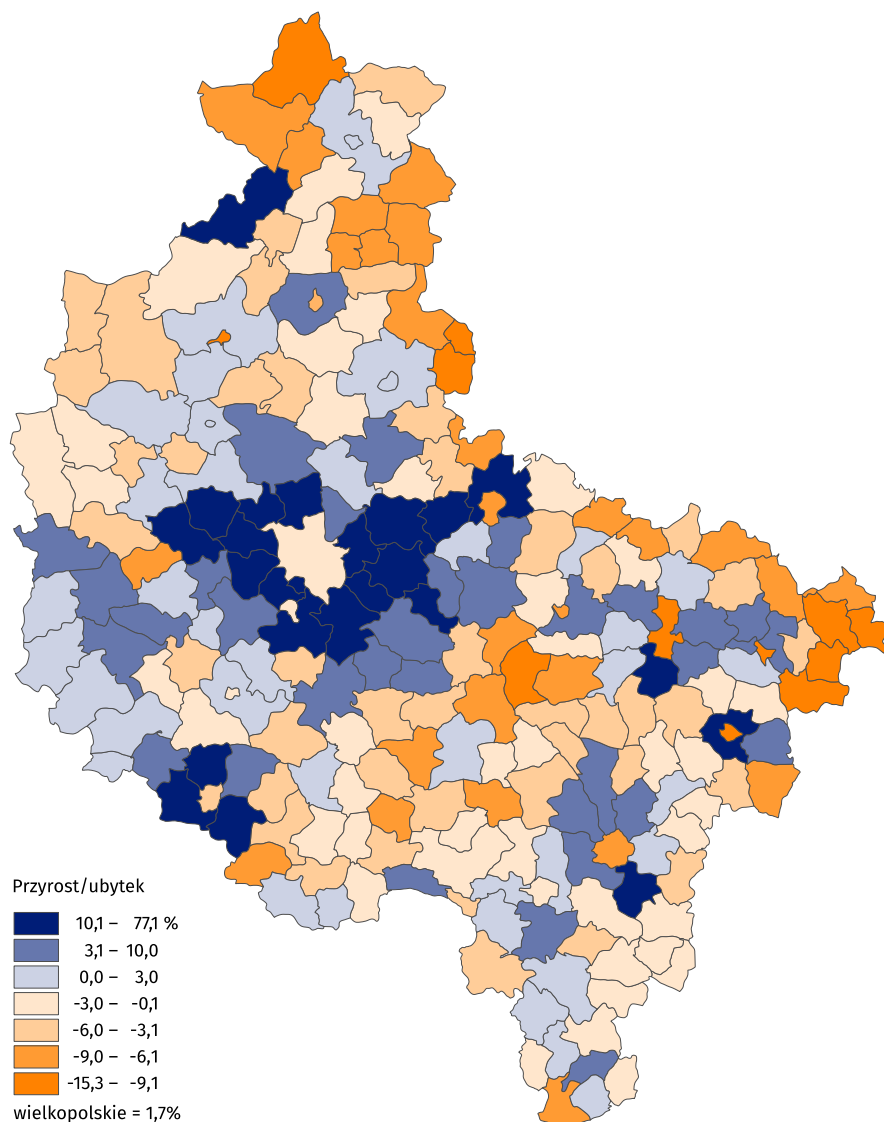
Tablica 1. Ludność w miastach i na wsi
Stan w dniu 31 marca

Wyszczególnienie	2011		2021		
	w tys.	w %	w tys.	w %	2011=100
Ogółem	3447,4	100,0	3504,6	100,0	101,7
mężczyźni	1677,0	48,6	1703,5	48,6	101,6
kobiety	1770,4	51,4	1801,1	51,4	101,7
Miasta	1925,8	55,9	1884,9	53,8	97,9
Wieś	1521,6	44,1	1619,7	46,2	106,4

Wzrost liczby ludności na wsi kosztem miast w dużej mierze wiązał się z rozwojem okalających je gmin, często spełniających dla tych miast funkcję „sypialni”. W wielkopolskim w sposób najbardziej wyraźny zjawisko to uwidacznia się w aglomeracji poznańskiej. Liczba mieszkańców Poznania w porównaniu z poprzednim spisem zmniejszyła się (o 1,4%), podczas gdy niemal we wszystkich gminach powiatu poznańskiego odnotowano wzrost populacji, z czego w 4 sąsiadujących ze stolicą regionu gminach wiejskich (Dopiewie, Kleszczewie, Komornikach i Rokietnicy) wzrost ten sięgał ok. 70% (od 68,7% w Kleszczewie do 77,1% w Komornikach).

W gminach wiejskich okalających stolicę województwa wielkopolskiego liczba ludności zwiększyła się o ok. 70%

Mapa 1. Zmiana liczby ludności w latach 2011–2021

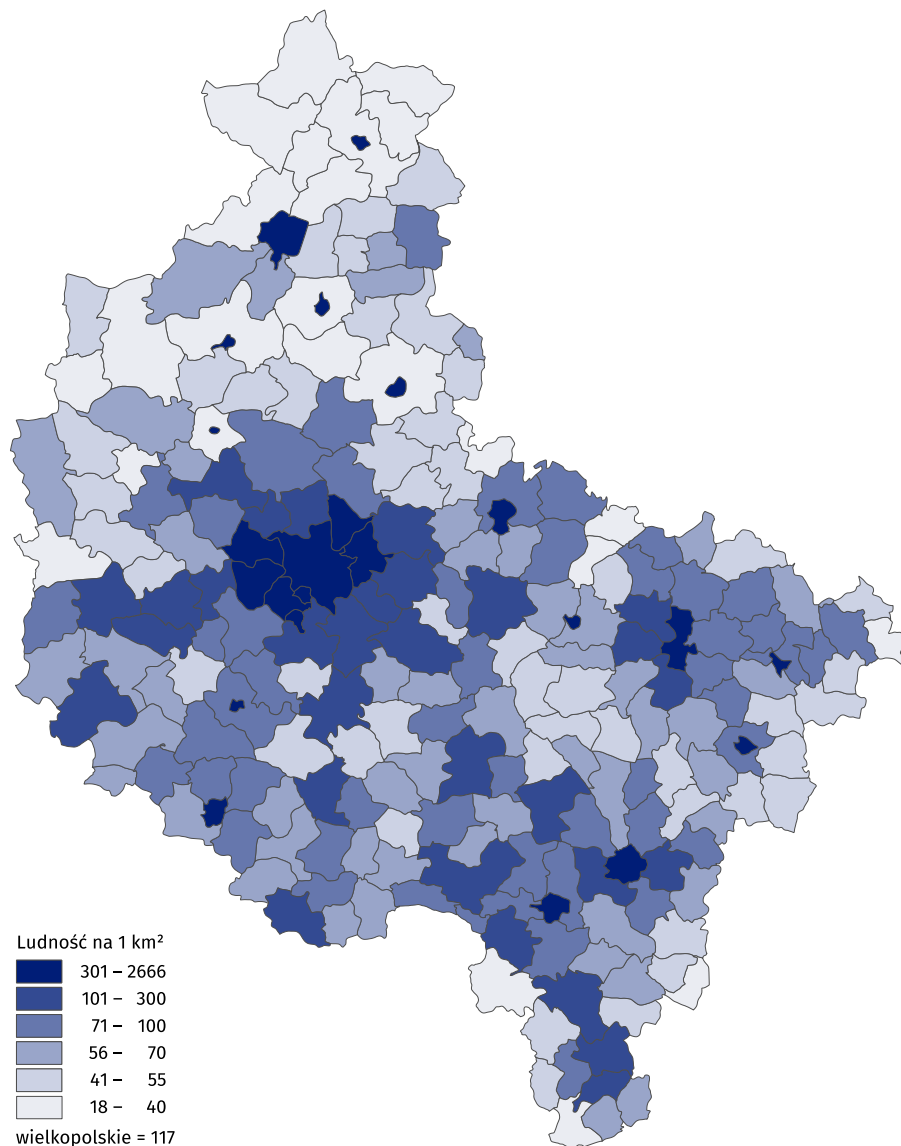

Pomimo obserwowanych tendencji związanych z miejscem zamieszkania w województwie wielkopolskim nadal przewagę liczebną mają mieszkańcy miast. Współczynnik urbanizacji, określający udział ludności miejskiej w ogólnej liczbie ludności, według NSP 2021 wynosił 53,8% i w stosunku do 2011 r. obniżył się o 2,1 p.proc. (w kraju 59,8%; spadek o 1,0 p.proc.).

Na 1 km² powierzchni województwa przypadało 117 osób (wobec 116 w 2011 r.), przy przeciętnej w kraju 122 osoby (wobec 123 w poprzednim spisie). Zdecydowanie większa gęstość zaludnienia charakteryzowała miasta, gdzie ten wskaźnik wynosił 1178 osób/km² (wobec 1291 w poprzednim spisie i 1017 w 2021 r. w kraju), przy zaludnieniu na wsi na poziomie 57 osób/km² (wobec odpowiednio 54 i 53). O ile liczba ludności lokuje wielkopolskie na jednej z czołowych pozycji wśród województw (3. miejsce za mazowieckim i śląskim), to pod względem gęstości zaludnienia region plasuje się w środkowej części tej listy (7. miejsce). Najbardziej zaludnione są gminy miejskie, w tym miasta na prawach powiatu. Według wyników NSP 2021 najwyższe wskaźniki (średnio powyżej 2 tys. osób na 1 km²) zanotowano w Kościanie (2666 osób), Luboniu (2444) i Poznaniu (2088), a dalej (powyżej 1,5 tys. osób na 1 km²) – w Lesznie (1939 osób), Ostrowie Wielkopolskim (1688), Złotowie (1621), Gnieźnie (1612) i Turku (1569). Najmniej zaludniona jest północno-zachodnia część województwa, charakteryzująca się niskim stopniem zurbanizowania, co wynika z występowania w tej części regionu rozległych terenów leśnych. Najniższy wskaźnik gęstości zaludnienia odnotowano w gminie Miedzichowo w powiecie nowotomyskim, gdzie na 1 km² przypadało 18 osób, ale do najstabilniej zaludnionych gmin należały również: Tarnówka, Okonek, Lipka, Zakrzewo, Jastrowie i Złotów (gmina wiejska) w powiecie złotowskim (odpowiednio: 22, 25, 28, 30, 31 i 33), a także Wieleń i Czarnków (gmina wiejska) w czarnkowsko-trzcianeckim (odpowiednio 28 i 32) oraz Chodzież (gmina wiejska) w chodzieskim (28) i Powidz w słupeckim (28).

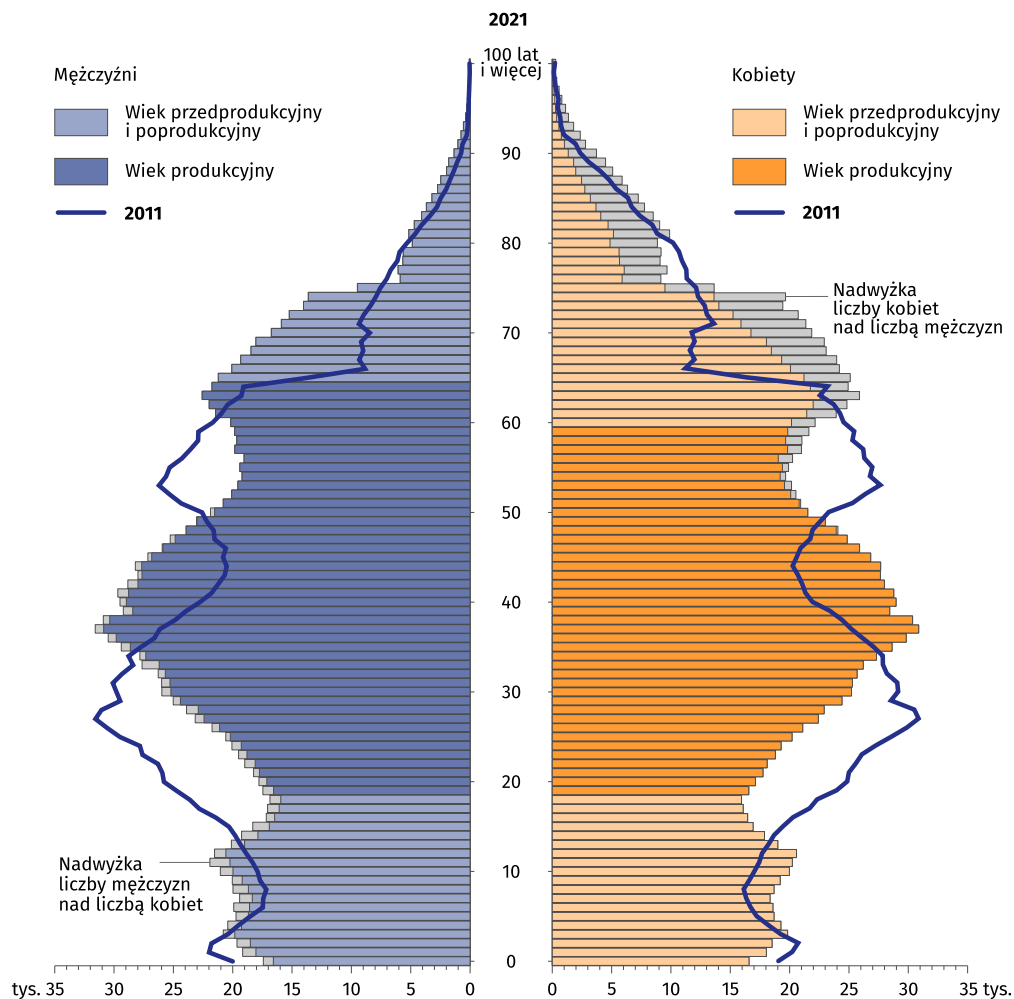
Mapa 2. Gęstość zaludnienia w 2021 r.

Stan w dniu 31 marca

W okresie międzypisowym nie zmieniły się proporcje ludności według płci. Podobnie jak w 2011 r. w wielkopolskim licznie nieznacznie przeważały kobiety, stanowiąc 51,4% populacji (w kraju 51,7%). Na wsi udziały obu płci były niemal równe (kobiety 50,1%; mężczyźni 49,9%). Na zbliżonym poziomie utrzymał się współczynnik feminizacji. W 2021 r. na 100 mężczyzn przypadało przeciętnie 106 kobiet (105,7; w 2011 r. 105,6), przy średniej dla Polski 107 (106,8; w 2011 r. 106,6). Większą przewagę obserwowano w miastach (blisko 111 kobiet na 100 mężczyzn; w 2011 r. 110). Natomiast na wsi zachowana była równowaga płci (100,3; wcześniej 100,2). Niezależnie od miejsca zamieszkania przewaga liczebna jednej płci nad drugą zmienia się wraz z wiekiem. W kolejnych rocznikach, niemal do 50 roku życia, więcej było mężczyzn niż kobiet (niewielkie zachwianie tendencji nastąpiło dla rocznika 48 latków). Współczynnik feminizacji dla całego przedziału 0–50 lat wyniósł 96,5. Na wsi przewaga liczebna mężczyzn utrzymywała się dłużej niż w miastach. Bezwzględna przewagę obserwowano tam prawie do 60 roku życia, podczas gdy w miastach tylko do 20 roku życia i ponownie (z niewielkimi wahaniami) między 28 a 42 rokiem życia. Od 43 roku życia przewaga liczebna kobiet w miastach była zdecydowana, z tendencją rosnącą w kolejnych przedziałach wiekowych. Ogólnie (bez względu na miejsce zamieszkania) w przedziale 65 lat i więcej na 100 mężczyzn przypadało blisko 150 kobiet, natomiast w wieku 80 lat i więcej przewaga kobiet była już ponad dwukrotna.

Wykres 1. Ludność według płci i wieku
Stan w dniu 31 marca

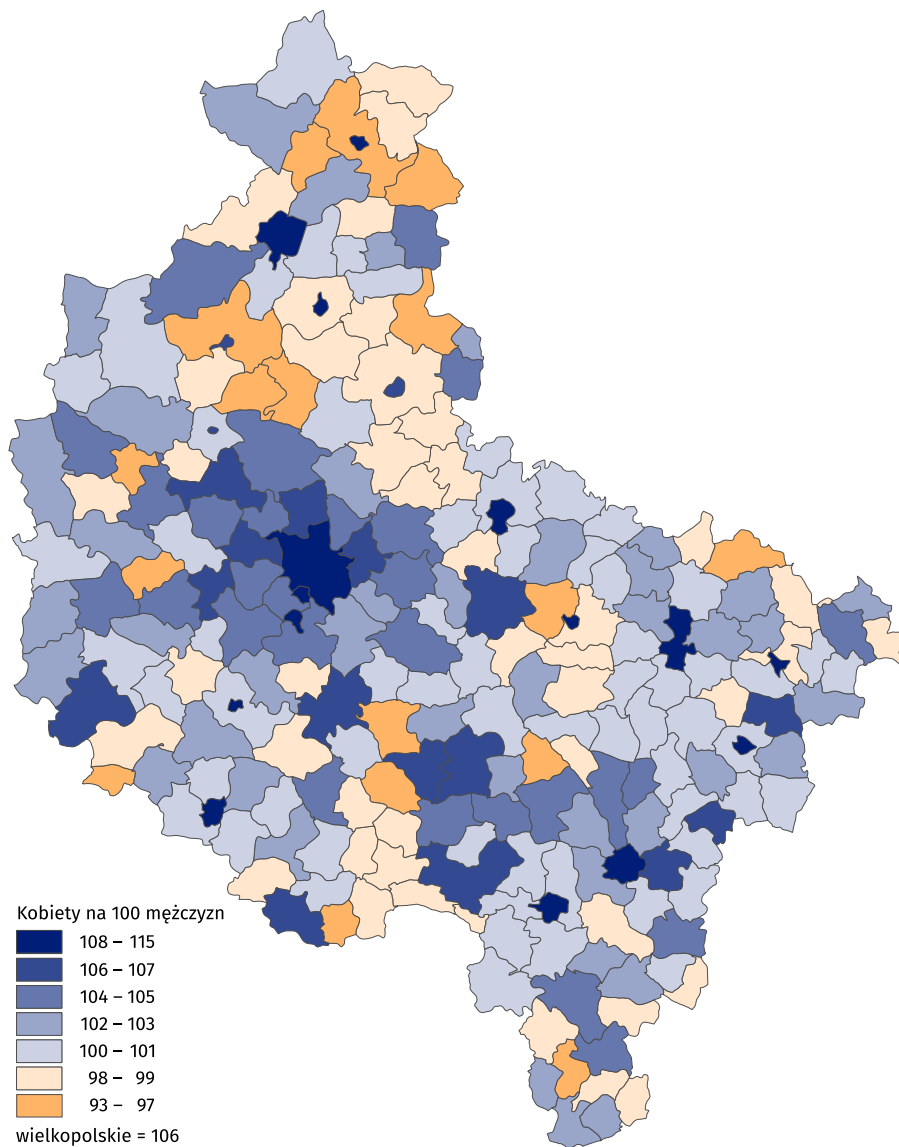

Analiza struktury ludności województwa wielkopolskiego według płci w przekroju jednostek terytorialnych wskazuje, że współczynnik feminizacji najwyższe wartości osiągnął w gminach miejskich, w tym w miastach na prawach powiatu: Kaliszu, gdzie na 100 mężczyzn przypadło ponad 115 kobiet (115,2), Poznaniu – 114,4, Koninie – 113,0 i Lesznie – 110,6, ale także m.in. w Kole – 114,2, Turku – 112,7, Chodzieży – 111,5, Kościanie – 110,3 i Luboniu – 110,2. Wyjątek w tej grupie gmin stanowiły Sulmierzyce w powiecie krotoszyńskim, gdzie kobiet było nieco mniej niż mężczyzn, a wskaźnik kształtował się na poziomie 98,7. W grupie 96 gmin miejsko-wiejskich przeważnie więcej było kobiet niż mężczyzn, przy czym najwyższe wskaźniki zanotowano w Rawiczu – 107,3 oraz Jarocinie i Szamotułach – po 107,0. Mężczyźni większy odsetek stanowili w 23 gminach tej kategorii. Największą ich przewagę zaobserwowano w Gołańczy (powiat wągrowiecki) i Łobzenicy (pilski), gdzie współczynnik feminizacji wyniósł odpowiednio 95,7 i 96,7. W grupie gmin wiejskich stwierdzono najwięcej jednostek, w których była zachowana równowaga płci (lub stan najbardziej do niej zbliżony). W tej kategorii gmin kobiety największą przewagę liczebną miały w Liskowie (w powiecie kaliskim) – 107,1, Tarnowie Podgórnym, Suchym Lesie i Komornikach (w poznańskim) – odpowiednio: 106,4, 106,2 i 105,1 oraz Brudzewie (w tureckim) – 105,6. W niemal połowie spośród 111 gmin wiejskich przeważali mężczyźni, ale ich dominacja najwyraźniej zaznaczyła się w gminach Pakostaw (w powiecie rawickim) oraz Tarnówka (w złotowskim), gdzie współczynnik feminizacji przyjęł najniższe wartości (odpowiednio 92,9 i 94,7).

Liczebną przewagę kobiet obserwowano we wszystkich gminach miejskich, z wyjątkiem gminy Sulmierzyce, a najwyższe wartości współczynnik feminizacji osiągnął w miastach na prawach powiatu

Mapa 3. Wskaźnik feminizacji w 2021 r.

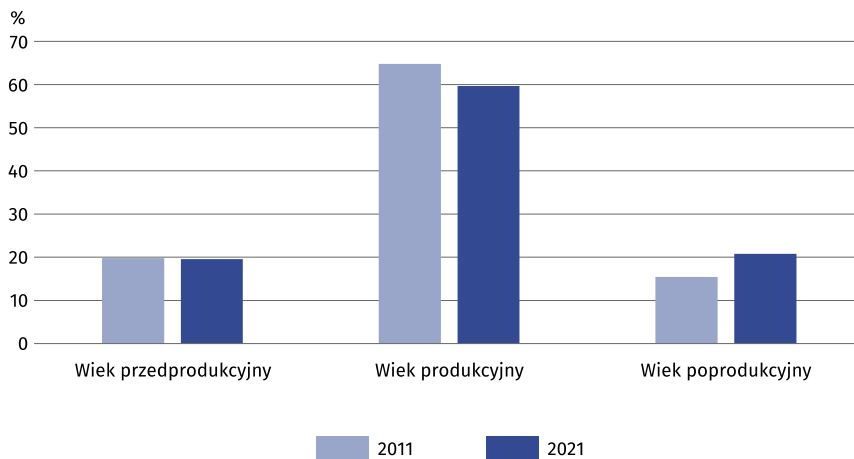
Stan w dniu 31 marca

Zestawienie wyników dwóch kolejnych spisów powszechnych pod kątem struktury wieku ludności pokazuje postępowanie procesu starzenia się mieszkańców województwa wielkopolskiego. Przesunięcia strukturalne widoczne są czy to w ujęciu biologicznych czy ekonomicznych grup wieku. W ciągu dekady stosunkowo najmniej zmieniła się grupa obejmująca ludność w wieku przedprodukcyjnym (0–17 lat). Jej liczebność w porównaniu z 2011 r. zwiększyła się nieznacznie (o 4,0 tys., tj. o 0,6%), natomiast udział w liczbie ludności ogółem zmniejszył się o 0,2 p.proc. do 19,6% (w kraju o 0,3 p.proc. do 18,4%). Znacznie większe zmiany dotyczyły ludności w wieku produkcyjnym, tj. mężczyzn w wieku 18–64 lata i kobiet 18–59 lat. W grupie tej ubyło 142,2 tys. osób, co oznacza spadek liczebności o 6,4%, a udział w populacji ogółem obniżył się o 5,2 p.proc. (z 64,8% w 2011 r. do 59,6% w 2021 r.; w kraju z 64,4% do 59,3%). Spadki w grupie w wieku produkcyjnym dotyczyły zarówno ludności w wieku mobilnym, tj. 18–44 lata (o 6,2% i o 3,2 p.proc.), jak i niemobilnym, tj. mężczyzn w wieku 45–64 lata i kobiet 45–59 lat (o 6,7% i o 1,9 p.proc.). W miastach ludność w wieku produkcyjnym stanowiła 59,0%, tj. o 6,3 p.proc. mniej niż w 2011 r. (przy spadku liczebności o 11,6%), natomiast na wsi, gdzie odnotowano nawet niewielki wzrost liczby ludności w tej grupie (o 0,3%), spadek udziału był nieco mniejszy (o 3,7 p.proc.) z 64,1% do 60,4%. W porównaniu z NSP 2011 największe przyrosty obserwowano w grupie ludności w wieku poprodukcyjnym obejmującym mężczyzn w wieku 65 lat i więcej oraz kobiety 60 lat i więcej. W okresie dziesięciolecia ta grupa wieku zwiększyła się o 195,4 tys. osób, tj. o 36,6%, a jej udział w populacji ogółem wyniósł 20,8%, co oznacza wzrost o 5,3 p.proc. (w kraju 22,3%; wzrost o 5,4 p.proc.). Większe zmiany nastąpiły w miastach, gdzie udział ludności w wieku emerytalnym stanowił 23,6% wobec 17,0% w 2011 r. Na wsi udział tej grupy wynosił 17,5% wobec 13,5% w poprzednim spisie.

Wykres 2. Ludność według ekonomicznych grup wieku

Stan w dniu 31 marca

Zmiany w strukturze wieku ludności spowodowały zwiększenie współczynnika obciążenia demograficznego, określającego liczbę osób w wieku nieprodukcyjnym (przed- i poprodukcyjnym) przypadających na 100 osób w wieku produkcyjnym. W NSP 2021 współczynnik ten wyniósł 67,7 wobec 54,4 w poprzednim spisie i 68,6 przeciętnie w kraju. Wśród pozostałych województw wielkopolskie uplasowało się pod tym względem na jednej z niższych pozycji, przy największym obciążeniu obserwowanym w łódzkim, świętokrzyskim i lubelskim (powyżej 70 osób w wieku nieprodukcyjnym na 100 w produkcyjnym). W miastach obciążenie osobami w wieku nieprodukcyjnym sięgało ponad 69 osób (69,5; w stosunku do 2011 r. wzrost o 16,4 punktu), podczas gdy w wsi kształtowało się na poziomie 65,6 (wzrost o 9,5 punktu). W przekroju płci wyższe wartości współczynnika notowano wśród kobiet – 82,9 (w porównaniu z poprzednim spisem wzrost o 16,6 punktu) wobec 54,1 dla mężczyzn (wzrost o 10,5 punktu). Szybsze tempo wzrostu dotyczyło przede wszystkim wieku poprodukcyjnego, ponieważ cząstkowy współczynnik obciążenia liczony tylko dla tego wieku zwiększył się o 11,0 punktów do 34,9, podczas gdy wskaźnik obciążenia osobami w wieku przedprodukcyjnym w ciągu dekady wzrósł o 2,3 punktu do 32,8. W ujęciu gminnym największe obciążenie obserwowano w gminach miejskich m.in. w Puszczykowie, gdzie na 100 osób w wieku produkcyjnym przypadało 79,3 osób w wieku przed- i poprodukcyjnym, Kole – 78,6, Czarnkowie – 77,7, Kaliszu – 76,0, Stupcy – 75,8, Koninie – 74,8 i Chodzieży – 74,1. Natomiast najmniejszą wartość współczynnika ten przyjął w gminach wiejskich: Perzów (w powiecie kępińskim) – 59,3, Szydłowo (w pilskim) – 60,4, Zakrzewo i Złotów (w złotowskim) – odpowiednio 60,7 i 60,8 oraz Malanów (w tureckim) – 60,8.

Szybki przyrost w grupie ludności w wieku emerytalnym, przy jednoczesnym spadku ludności w wieku produkcyjnym, a tym samym wzrost wskaźnika obciążenia demograficznego stanowią konsekwencję postępującego procesu starzenia się ludności. W ujęciu biologicznych grup wieku intensywność tego zjawiska potwierdza też m.in. wzrost współczynnika starości demograficznej, indeksu starości, a także przesuwanie się mediany wieku. Kształtowanie się tych wielkości, w świetle wyników NSP 2021, świadczy o zmianie relacji pokoleniowej, która nastąpiła w okresie międzypisowym.

Mediana wieku, wyznaczająca granicę, którą połowa populacji już osiągnęła, a druga połowa jeszcze nie przekroczyła, przesunęła się z 36,8 w 2011 r. do 40,4 lat w 2021 r. Kobiety w wielkopolskim były średnio o 3 lata starsze od mężczyzn (wiek środkowy kobiet wyniósł 42,0 lata, a mężczyzn 39,0); wyższa mediana wieku charakteryzowała też mieszkańców miast (41,9 wobec 38,8 na wsi). W porównaniu z wynikami NSP 2011 w każdej z wymienionych grup wiek środkowy przesunął się o blisko 4 lata.

Udział ludności z przedziału wiekowego 0–14 lat wyniósł 16,7% i w ciągu dekady zwiększył się o 0,6 p.proc. Jednocześnie udział ludności w wieku 65 lat i więcej, określanej jako współczynnik starości demograficznej, wzrósł o 5,3 p.proc. do 17,3%, najbardziej zmniejszył się natomiast – o 5,8 p.proc. do 66,0% – odsetek ludności w wieku 15–64 lata. Współczynnik starości demograficznej w wielkopolskim, pomimo wzrostu wartości, należy do najniższych w kraju. Na podobnym poziomie miernik ten kształtował się jeszcze w 2 województwach – małopolskim i pomorskim, przy średniej dla kraju 18,6% i wobec 20,9% w województwie łódzkim. Wyżej niż przeciętnie w województwie miara ta kształtowała się w grupie kobiet, gdzie wyniosła 20,1% oraz wśród mieszkańców miast, z wartością na poziomie 19,8% (odpowiednio

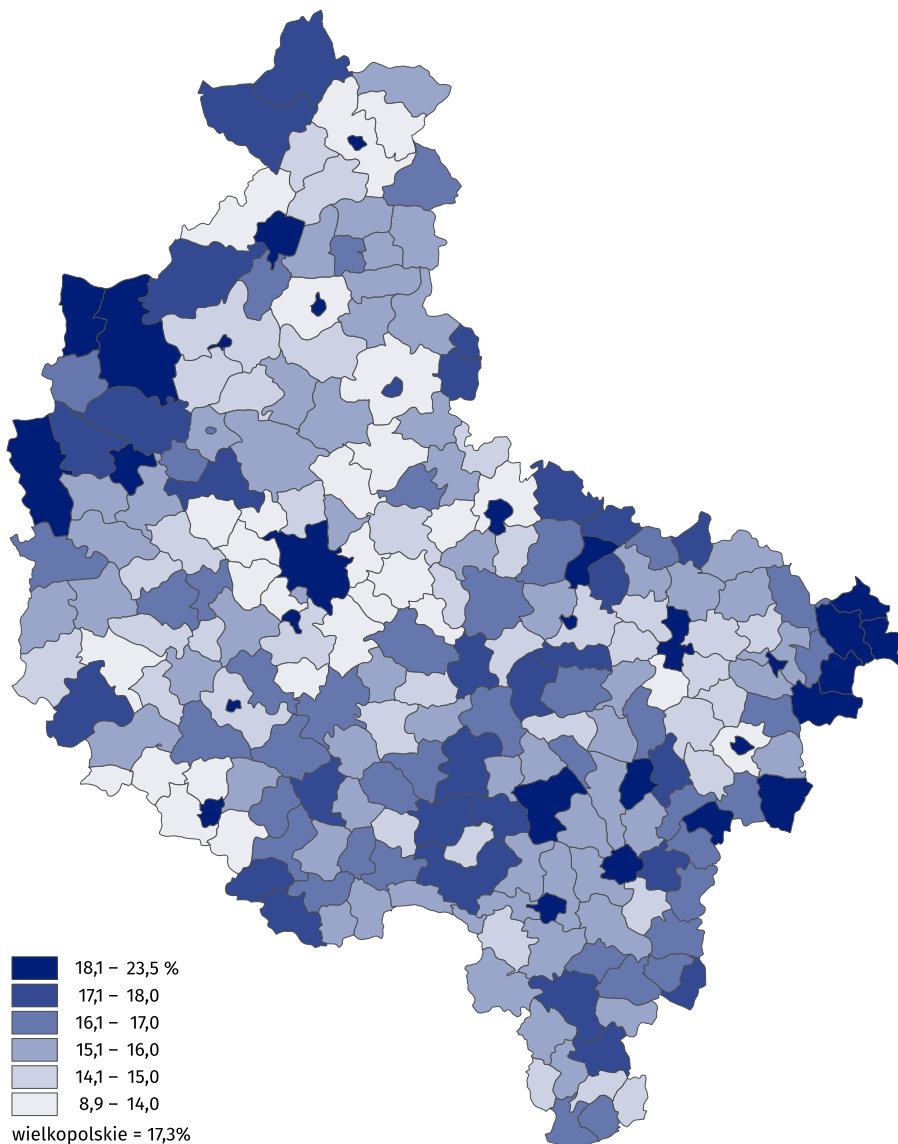
Współczynnik obciążenia demograficznego w wielkopolskim kształtował się poniżej średniej krajowej i wyniósł 67,7 wobec 68,6 przeciętnie w Polsce

Współczynnik starości demograficznej w wielkopolskim (17,3%) należy do najniższych w kraju. Podobną wartość wskaźnik ten osiągnął w województwach małopolskim i pomorskim

o 5,6 i o 6,7 p.proc. więcej niż w 2011 r.). W zbiorowości mężczyzn i wśród mieszkańców wsi współczynnik ten wyniósł 14,4% (o 5,0 i o 3,7 p.proc. więcej). W ujęciu gminnym najmniejsze udziały grupy wieku 65 lat i więcej odnotowano w jednostkach terytorialnych skupionych wokół Poznania (wyróżniających się także najniższą medianą wieku), m.in. w Kleszczewie, gdzie osoby z tej grupy stanowiły 8,9% ogółu mieszkańców, a także w Komornikach – 9,1%, Dopiewie – 9,7% i Rokietnicy – 10,5%. Najwyższe wartości współczynnik starości demograficznej przyjął natomiast w gminach miejskich: Konin – 23,5%, Kalisz – 22,8%, Koło – 22,7%, Puszczykowo – 22,6% oraz Słupca – 22,2%.

Mapa 4. Udział osób w wieku 65 lat i więcej w ogólnej liczbie ludności w 2021 r.

Stan w dniu 31 marca

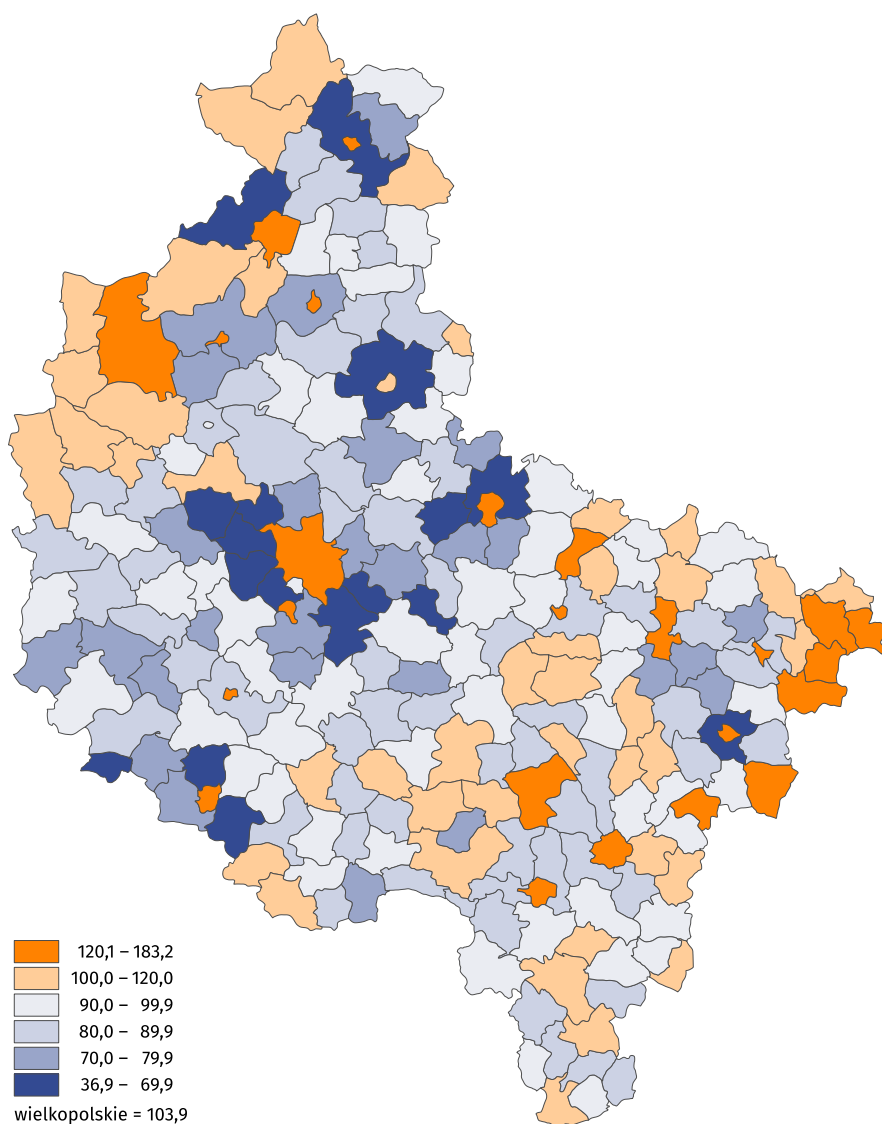
Zmianę relacji pokoleniowej, wynikającą z postępującego procesu starzenia się ludności, najlepiej obrazuje tzw. indeks starości, opisujący stosunek liczbowy pokolenia dziadków do pokolenia wnuków. W 2011 r. w województwie wielkopolskim wskaźnik ten lokował się na poziomie 75, natomiast 10 lat później populacja dziadków okazała się liczniejsza niż zbiorowość wnuków. Według NSP 2021 na 100 osób w wieku 0–14 lat przypadają niemal 104 osoby w wieku 65 lat i więcej. Pomimo wyraźnej tendencji wzrostu przewagi liczebnej starszego pokolenia, wielkopolskie pozostaje regionem o jednej z najniższych wartości indeksu starości. Na poziomie kraju relacja ta wyniosła 119 osób na 100, a najwyższa wartość miernika charakteryzowała województwa: świętokrzyskie (146), łódzkie (143) i opolskie (138). Wskaźnik niższy od notowanego w wielkopolskim wystąpił jedynie w pomorskim, gdzie ukształtował się na poziomie 103 osoby na 100. Odwrócenie relacji pokoleniowej, w porównaniu z poprzednim spisem, wyraźniej zaznaczało się w miastach, gdzie indeks starości wyniósł 134 wobec 90 w 2011 r. Na wsi, pomimo zmian, nadal utrzymała się przewaga młodego pokolenia. Indeks starości wyniósł tu odpowiednio 77 wobec 59 według poprzedniego spisu. Najmniej korzystne

Według NSP 2021 relacja pokolenia 65 lat i więcej do pokolenia 0–14 lat w wielkopolskim wyniosła 104. W kraju przewaga liczebna starszego pokolenia była większa i ukształtowała się na poziomie 119

wielkości indeksu starości charakteryzowały gminy wyróżniające się także wysokim poziomem współczynnika starości demograficznej, a także mediany. W 2011 r. przewagę pokolenia 65 lat i więcej nad pokoleniem 0–14 lat obserwowano w 7 gminach. W 2021 r. ta liczba zwiększyła się 9-krotnie (do 63 gmin), a ponadto w 6 gminach wystąpiła równowaga międzypokoleniowa. Najwyższe wartości indeksu starości przyjęły w 2 miastach na prawach powiatu: Koninie – 183 i Kaliszu – 167 oraz w gminie wiejskiej Chodów (w powiecie kolskim) – 167, gdzie starsze pokolenie przeważało liczebnie już wcześniej. Stosunkowo wysoki wskaźnik ten kształtował się również w gminach miejskich: Koło – 165, Turek – 161, Chodzież – 158, Puszczykowo – 156, Słupca i Poznań – po 152, Czarnków – 147, Ostrów Wielkopolski – 146, Piła – 141 oraz Leszno – 140. W większości gmin z tej grupy (poza Poznaniem i Ostrowem Wielkopolskim) w odniesieniu do 2011 r. nastąpiła zmiana relacji pokoleniowej. Najniższy poziom wskaźnika odnotowano w „młodych” gminach powiatu poznańskiego: Komornikach – 37, Kleszczewie – 38, Dopiewie – 40 i Rokietnicy – 46, gdzie wiek środkowy kształtował się na poziomie ok. 36 lat wobec 40 lat przeciętnie w województwie i ok. 45–46 lat w gminach o najwyższej wartości indeksu starości.

Mapa 5. Liczba osób w wieku 65 lat i więcej przypadająca na 100 osób w wieku 0–14 lat w 2021 r.

Stan w dniu 31 marca

Mieszkania i budynki

Według wyników NSP 2021 w województwie wielkopolskim 31 marca 2021 r. zlokalizowanych było 1311,6 tys. mieszkań, które znajdowały się w 647,9 tys. budynkach. Udział w zasobach krajowych wyniósł 8,6% w przypadku mieszkań i 9,5% w odniesieniu do budynków. W okresie międzypisowym liczba mieszkań wzrosła o 17,7%, a liczba budynków zwiększyła się o 17,8%.

Tablica 2. Mieszkania i budynki
Stan w dniu 31 marca

Wyszczególnienie	2011	2021	
		w tys.	2011=100
Mieszkania	1114,5	1311,6	117,7
miasto	705,6	818,0	115,9
wieś	408,9	493,6	120,7
Budynki	550,1	647,9	117,8
miasto	224,2	255,0	113,8
wieś	325,9	392,9	120,5

W okresie międzypisowym w województwie wielkopolskim, inaczej niż w kraju, na terenach wiejskich tempo przyrostu liczby mieszkań i budynków było wyższe niż w miastach. Liczba mieszkań na wsiach w ciągu dekady zwiększyła się o 20,7% (o 84,7 tys.) do 493,6 tys. mieszkań, podczas gdy w ośrodkach miejskich wzrosła o 15,9% (o 112,4 tys.) do 818,0 tys. mieszkań. Na obszarach wiejskich liczba budynków zwiększyła się o 20,5% (o 67,0 tys.) i obejmowała 392,9 tys. obiektów, a w miastach wzrosła o 13,8% (o 30,8 tys.) i wyniosła 255,0 tys.

Województwo wielkopolskie zajmowało 3. lokatę pod względem liczby mieszkań za mazowieckim (2419,1 tys., tj. 15,9%) i śląskim (1815,7 tys., tj. 11,9%), a w zakresie liczby budynków plasowało się na 4. miejscu, po mazowieckim (956,4 tys., tj. 14,0%), śląskim (710,4 tys., tj. 10,4%) i małopolskim (694,4 tys., tj. 10,2%).

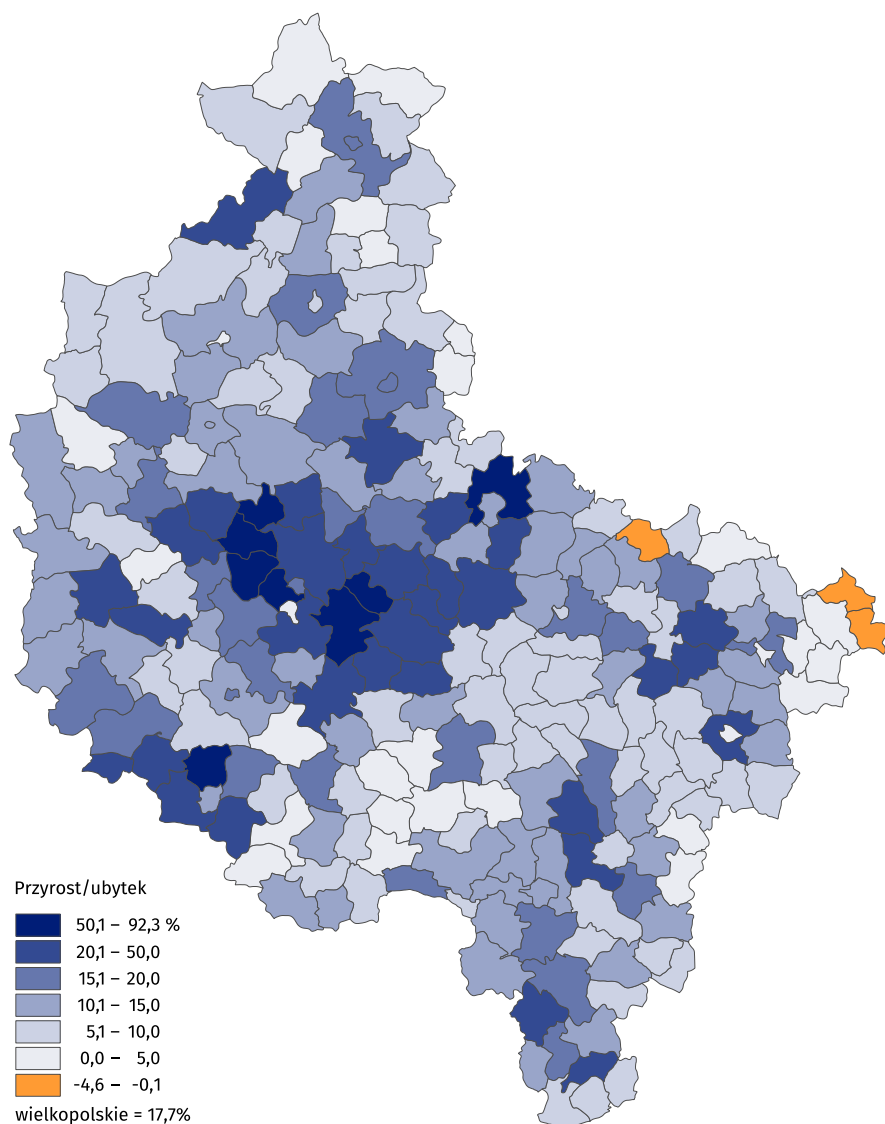
Wzrost liczby mieszkań obserwowany w wielkopolskim w latach 2011–2021 (17,7%) należy do najwyższych w kraju. Większy odnotowano jedynie w województwach pomorskim (19,8%) i małopolskim (19,3%). Najmniej mieszkań natomiast przybyło w opolskim (4,9%) oraz świętokrzyskim (6,3%). Wielkopolskie zajmowało również 3. miejsce w zakresie największych przyrostów liczby budynków z mieszkaniami (17,8%) za województwami pomorskim (20,7%) i dolnośląskim (19,3%). W odniesieniu do istniejącego zasobu najmniej budynków przybyło w lubelskim (4,8%) oraz świętokrzyskim (5,8%).

W porównaniu z wynikami spisu w 2011 r. największy wzrost liczby mieszkań odnotowano w gminach, które charakteryzowały się z największym przyrostem ludności. Dotyczyło to przede wszystkim gmin położonych w bezpośrednim sąsiedztwie ośrodków miejskich. W województwie wielkopolskim najwięcej mieszkań przybyło w gminach wiejskich sąsiadujących z Poznaniem, tj. w Komornikach (wzrost o 92,3% przy przyroście liczby mieszkańców o 77,1%), Kleszczewie (odpowiednio o 88,5% i 68,7%), Rokietnicy (odpowiednio o 85,3% i 74,7%) oraz Dopiewie (odpowiednio o 82,9% i 76,8%). Ubytek zasobu mieszkań obserwowano natomiast w dwóch gminach w powiecie kolskim – Przedecz (o 4,6%) i Chodów (o 1,3%) oraz w gminie Wilczyn w powiecie konińskim (o 2,2%), co było powiązane m.in. ze spadkiem liczby ludności zamieszkującej na tych obszarach (odpowiednio o 8,2%, 15,3% i 7,4%).

W porównaniu z wynikami NSP 2011 odnotowano wzrost liczby mieszkań o 17,7%

W ciągu dekady największy przyrost liczby mieszkań odnotowano w gminach Komorniki (o 92,3%) i Kleszczewo (o 88,5%)

Mapa 6. Zmiana liczby mieszkań w latach 2011–2021

Biorąc pod uwagę zasoby budynków w województwie wielkopolskim w ujęciu gminnym największy ich udział odnotowano w gminach miejskich: Poznań – 49,9 tys. (7,7%), Ostrów Wielkopolski – 12,0 tys. (1,8%) i Kalisz – 10,1 tys. (1,6%). Natomiast najmniej budynków znajdowało się w gminie miejskiej Obrzycko w powiecie szamotulskim oraz wiejskiej Wapno w powiecie wągrowieckim (po 0,6 tys.), a ich udział nie sięgał 0,1% zasobów województwa.

* * *

W przypadku cytowania danych Głównego Urzędu Statystycznego prosimy o zamieszczenie informacji: „Źródło: dane GUS”, a w przypadku publikowania obliczeń dokonanych na danych opublikowanych przez GUS prosimy o zamieszczenie informacji: „Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS”.

Opracowanie merytoryczne:

Urząd Statystyczny w Poznaniu

Dyrektor Jacek Kowalewski

Tel.: 61 2798 266

Współpraca z Mediami:

Arleta Olbrot

Wielkopolski Ośrodek Badań Regionalnych

Tel.: 61 2798 345

e-mail: a.olbrot@stat.gov.pl

Rozpowszechnianie:

Wielkopolski Ośrodek Badań Regionalnych

Wojewódzkie Informatorium Statystyczne

Tel.: 61 2798 320, 61 2798 323

poznan.stat.gov.pl

[@Poznan_STAT](https://twitter.com/Poznan_STAT)

[@UrządStatystycznywPoznaniu](https://www.facebook.com/UrządStatystycznywPoznaniu)

Powiązane opracowania

[Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021. Metodologia i organizacja badania.](#)

[Informacja o wynikach Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2021 na poziomie województw, powiatów i gmin](#)

Temat dostępny w bazach danych

Bank Danych Lokalnych – Narodowe Spisy Powszechne – NSP 2021 – LUDNOŚĆ, NSP 2021 – MIESZKANIA

[Bank Danych Lokalnych](#)

Ważniejsze pojęcia dostępne w słowniku

[Ludność](#)

[Mieszkanie](#)

[Budynek](#)